

LA TRIBUNA

Andorra i Europa: mirant més enllà de les pors

És impossible “protegir” el país aïllant-lo de la resta del món

JOSEP
ROIG

President de Progressistes-SDP

Jean Monnet, un dels pares fundadors de la Unió Europea, va dir que “les nacions no aconseguen la prosperitat tancant-se en si mateixes, sinó obrint-se al món i col·laborant entre elles”. En un moment clau en què les decisions sobre la nostra relació amb Europa marcaran el futur del país, aquesta afirmació és més rellevant que mai per a Andorra. Recentment, un article publicat al Diari d'Andorra pel líder de Concòrdia sota el títol “Andorra, casa nostra” ha qüestionat els beneficis de l'acord d'associació amb la Unió Europea i l'ha presentat com una amenaça per a la sobirania i la identitat andorrana. Estic convençut que aquesta visió de proteccionisme i tancament és la que realment posa en risc el futur d'Andorra.

En el referit article, es presenta l'acord amb Europa com un perill per a la nostra capacitat de controlar aspectes essencials com la immigració, l'habitatge i la conservació del territori. Afirmar que “ens apropa a la lliure circulació de persones, mercaderies, capitals i serveis, en un moment en el qual necessitem més aviat el contrari”. Aquests discursos són simplistes i fomenten una animadversió contra la lliure circulació de persones i la immigració. És clau desmentir aquestes afirmacions, ja que l'acord d'associació estableix quotes d'immigració molt més restrictives que les actuals. L'oposició a

la lliure circulació distorsiona sovint la realitat, i aquest discurs de la por pot tenir greus conseqüències si no es mata.

Una altra de les crítiques del líder de Concòrdia es basa en la idea que, entrant en l'acord d'associació, Andorra es veuria sotmesa a “institucions estrangeres”. Aquesta afirmació és, com a mínim, imprecisa. La participació en un acord d'associació no implica la pèrdua de sobirania, sinó la capacitat de negociar els termes en els quals es basa la relació amb Europa. Països petits com Luxemburg o Malta han demostrat que es pot mantenir la identitat i defensar els interessos nacionals, mentre es participa plenament en el projecte europeu. La Unió Europea no és una força colonialista que imposa les seves polítiques sense marge de maniobra; és una plataforma de col·laboració on Andorra pot, i hauria de, fer sentir la seva veu.

En aquest context, és important destacar que el líder de Concòrdia

es presenta com un “creient en les institucions europees”, però alhora sembla fer el joc als corrents més euroescèptics quan diu que l'acord “impedeix un rumb alternatiu per a Andorra”. Aquest argument no només és contradictori, sinó que denota un cert fals europeisme: voler els avantatges d'Europa sense acceptar els compromisos que comporta. No podem aspirar a associar-nos amb la Unió Europea, gaudint dels beneficis del mercat interior europeu, mentre ens neguem a assumir-ne les obligacions necessàries per integrar-nos-hi de manera efectiva.

El debat sobre el futur d'Andorra no pot estar condicionat per una visió poruga i proteccionista. És evident que hi ha reptes importants en àmbits com l'habitatge o la immigració, però aquests problemes no es resolen tancant-nos al món exterior. Al contrari, la col·laboració amb Europa pot oferir solucions innovadores i efectives. Per exemple, la lliure circulació de persones, tal com hem vist en

altres països europeus, no només aporta mà d'obra –imprescindible al nostre país–, sinó que també promou l'intercanvi cultural i la dinamització de l'economia local.

Andorra no pot permetre's quedar-se al marge d'Europa en un moment en què el món és cada vegada més interconnectat. Intentar protegir el país aïllant-lo de la resta del continent només contribuiria a perpetuar problemes com l'encariment de l'habitatge i l'estancament econòmic. L'acord d'associació, lluny d'impedir “un rumb alternatiu”, ofereix una oportunitat única per reactivar Andorra i transformar-la en un actor més dinàmic i competitiu dins d'Europa.

Jean Monnet tenia raó quan deia que el tancament no porta a la prosperitat, sinó tot el contrari. Andorra ha de mirar cap al futur amb confiança, aprofitant les oportunitats que Europa ens ofereix per créixer i progressar. Només així podrem construir un país que preservi la seva identitat, alhora que es projecta cap al món. Obrir-nos a Europa no significa renunciar a ser Andorra; significa assegurar que Andorra segueixi sent rellevant en un món cada cop més globalitzat.

El veritable perill no és l'acord amb Europa, sinó la por del canvi. Si volem que Andorra continuï sent un país pròsper i sostenible, cal que siguem valents i que confiem en la nostra capacitat per ser part d'un projecte europeu que ens ofereix més oportunitats que amenaces. És aquesta mentalitat oberta i progressista la que ens permetrà, com va dir Monnet, transformar-nos i prosperar en un món que ja no espera els que es queden al marge.